

دوشنبه 5 اسفند 1398 - 29 جمادی الثانی 1441 - 24 فوریه 2020

شروع فعالیت شرکت هواپیمایی ملی ایران و روز هما (1340 ش)

شبهه فعالیت شرکت هواپیمایی ملی ایران و روز هما (1340 ش)، همایی که روزگاری در اوج قدرت و افتخار در استانه سالروز فعالیت «هما» هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران هستیم، همایی که روزگاری در اوج قدرت و افتخار آفرین برای کشورمان بود و در طول دوران پیروزی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس در خط مقدم و پس از آن نیز علیرغم تحریمهای گسترده دشمنان به موفقیت های چشمگیری در زمینه های مختلف از جمله جایگزینی نیروهای کارآمد به جای پرسنل خارجی و سپس به ساخت قطعات و تعمیرات اساسی هواپیماها دست یافته است.

آغاز عملیات متوسطه الفجر 9 در استان سلیمانیه توسط سپاه (1364 ش)، در حالی که عملیات بزرگ و پیروزمند والفجر 8 در شبه جزیره فاو ادامه داشت، عملیات والفجر 9 در تاریخ پنجم اسفندماه 1364 ش با رمز یالله در جبهه شمالی چوارتا در منطقه rlm&ای به وسعت 200 کیلومتر مربع در استان سلیمانیه عراق آغاز شد و تا نهم اسفند به طول انجامید. هدف این عملیات آزادسازی ارتفاعات مهم این منطقه و پراکنده کردن نیروهای عراقی از جبهه rlm&های جنوبی بود. نیروهای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در سرمای شدید ارتفاعات منطقه، این عملیات دشوار نظامی را با موفقیت به انجام رساندند. نتایج عملیات متوسطه والفجر 9: تلفات نیروی انسانی دشمن: 250 نفر اسیر و 2500 نفر کشته و زخمی، سایر نتایج: انهدام نیروی دشمن و تصرف بخشی از خاک دشمن و ارتفاعات مهم منطقه. جمهوری اسلامی ایران با اجرای عملیات والفجر 9، علاوه بر آزادسازی ارتفاعات مهم منطقه و تجزیه و پراکنده کردن نیروهای عراقی، آمادگی خود را برای ادامه مقاومت در برابر دشمن متجاوز به تمام دنیا اعلام نمود و قدرت خود را بار دیگر تثبیت کرد.

صدور قطعنامه 582 شورای امنیت سازمان ملل، درباره جنگ عراق با ایران (1364 ش)، دو روز پس از تصرف منطقه استراتژیک فاو در جریان عملیات بزرگ والفجر 8 به درخواست عراق و هفت کشور اتحادیه عرب، جلسه شورای امنیت تشکیل شد و شورا در جلسه پنجم اسفند 1364، قطعنامه 582 را تصویب کرد. در این قطعنامه با یادآوری شش سال درگیری شورا با مسئله و با ابراز نگرانی نسبت به طولانی شدن درگیری و تعهد اعضای سازمان ملل به حل و فصل صلح rlm&آمیز اختلافات و یادآوری تعهد اعضا به خودداری از کاربرد گازهای خفه کننده و مسموم در جنگ rlm&ها و تاکید بر غیرقابل قبول بودن کسب اراضی از راه زور، از اقدامات اولیه rlm&ای که سبب بروز و ادامه منازعه شده، ابراز تأسف گردیده است. در این قطعنامه همچنین از تشدید حملات به مناطق غیرنظامی، حمله به کشتی rlm&های بی rlm&طرف و استفاده از سلاح rlm&های شیمیایی اظهار تأسف شده و خواهان آتش rlm&بس گردیده است. واضح است که صدور قطعنامه 582 تنها در نتیجه تصرف فاو بوده و بررسی علل جنگ و معرفی متجاوز، به صورت مبهم و سرپیسته مطرح گردید. جمهوری اسلامی ایران در پی صدور این قطعنامه اعلام داشت آن قسمت از قطعنامه که به کل جنگ و خاتمه خصومت rlm&ها مربوط می rlm&شود، ناقص، بی rlm&اعتبار و غیرقابل اجراست و عراق نیز اعلام کرد اگر ایران این قطعنامه را رسماً و بدون شرط بپذیرد، عراق نیز آن را اجرا خواهد کرد. به این ترتیب این قطعنامه نیز به سرنوشت مشابه قطعنامه rlm&های قبلی دچار شد.

روایت گداشت دانشمند شیعہ امامی، "خواجہ نصیرالدین طوسی" ابو جعفر محمد بن محمد معروف به خواجہ نصیرالدین طوسی و ملقب به استاد البشر و محقق طوسی در سال 597 ق در طوس به دنیا آمد. وی در ابتدا علوم عقلی و نقلی و حکمت مشاء را آموخت و در سال rlm&های بعد ریاضیات، فقه، فلسفه، نجوم و ادبیات را خواند به طوری که در علوم روز به تبحر و استادی تمام رسید. وی چند سال پس از واقعه حمله سپاهیان چنگیزخان مغول، به قلعه اسماعیلیه پناه برد و در آن rlm&جا نیز از تالیف و نگارش باز نایستاد. با غلبه سپاه مغول بر اسماعیلیان، خواجہ نصیرالدین به خدمت هلاکو خان مغول پیوست و با استفاده از نفوذ خود، از کشتار مردم و دانشمندان و تخریب آثار فرهنگی و علمی و غارت شهرها و روستاها جلوگیری نمود. پس از فتح بغداد و سقوط عباسیان، خواجہ نصیر مأموریت یافت تا رصدخانه مراغه را ترتیب دهد. او جماعتی از ریاضی rlm&دانان بزرگ گردآورد و کار احداث رصدخانه را در سال 657 ق آغاز کرد. خواجہ، با این کار، عالمان بزرگ زمان را که پراکنده بودند در یک مکان، جمع کرد و همچنین کتابخانه rlm&ای عظیم در محل رصدخانه مراغه احداث نمود. این عالم سترگ برای تهیه کتاب rlm&های مورد نظر، کتبی از بغداد، شام و شمال آفریقا و اطراف و اکناف ایران فراهم نمود و کتابخانه rlm&ای با بیش از چهارصد هزار جلد کتاب، ایجاد کرد. عمر خواجہ از این پس در خدمات علمی گذشت. خواجہ نصیرالدین، یکی از بزرگ rlm&ترین بنیانگذاران کلام شیعه و پیشاهنگ بزرگ فلسفه مشاء بود و ضمن تأیید حکمت ابن rlm&سینا، به شرح مشکلات اشارات پرداخت. وی همچنین آثار متعددی را در علوم مختلف به نگارش درآورد که اخلاق ناصری، تجرید العقاید، ذیح ایلخانی، اوصاف الاشراف، اساس الاقتباس و تذکره نصیری و بیش از شصت اثر دیگر در اصول دین، اخلاق، منطق، هندسه، هیئت، نجوم و عروض و شعر از آن جمله rlm&اند. خواجہ نصیرالدین سرانجام در سال 672 در 75 سالگی، شانزده سال پس از تأسیس رصدخانه درگذشت و در کاظمین به خاک سپرده شد.

مهندس، در قدیم مهندس به شخصی اطلاق می شده که به علم هندسه آگاهی می داشت. روزپنجم اسفند در تقویم ها روز بزرگداشت دانشمند بزرگ ایرانی "خواجه نصرالدین طوسی" و "روز مهندسی" اعلام شده است. هفتصد و پنجاه و چهارسال از درگذشت دانشمند بزرگ ایرانی خواجه نصرالدین طوسی می گذرد اما هنوز هم دستاوردهای علمی و آراء این دانشمند ایرانی محل رجوع است. خواجه نصرالدین طوسی از بزرگترین فلاسفه و ریاضی دانان و دانشمندان ایرانی است که پس از بزرگانی مانند "فارابی"، "ابوریحان بیرونی"، "ابوعلی سینا" و "رازی" ظهور کرد.

مسیح شدن "تقوه" توسط "باب گریه" پس از دهه (1582م) مسئله تقویم به دستگاه تقسیم زمان اطلاق می گردد که بر اساس حرکت وضعی زمین و دوره های طبیعی شکل گرفته است. سابقه تقویم به دوران بدوی باز می گردد که در آن، بشر از تکرار حالات طبیعت همانند بهار و زمستان، به شکل گیری فصل ها پی برد. بنابراین تقویم ها بر اساس شمسی، قمری و میلادی به وجود آمد. پس از میلاد مسیح (ع) تقویم یولیان یا قیصری رایج شد که بیش از 1500 سال دوام آورد تا این که پاپ گریگوری سیزدهم در 24 فوریه 1582م، با انجام اصلاحاتی در تقویم قیصری، تقویمی ارائه نمود که در آن، اولاً اول ژانویه آغاز سال به حساب می آید و ثانیاً اختلاف به وجود آمده از کسر سال را که پس از مدتی بالغ بر ده روز شده بود، از میان برداشت. او هم و چنین در این تقویم، سال کیبسه را که برابر با 366 روز و هر 4 سال یک بار می باشد، تثبیت و تأیید نمود. این تقویم که امروزه در سراسر جهان به عنوان تاریخ میلادی رسمی پذیرفته شده است دارای 12 ماه شامل ژانویه، فوریه، مارس، آوریل، مه، ژوئن، ژوئیه (جولای)، اوت (آگوست)، سپتامبر، اکتبر، نوامبر و دسامبر می باشد.

انعقاد پیمان بغداد پس از تکه م عاق (1955م) در ادامه سیاست های استعماری غرب به بهانه جلوگیری از نفوذ کمونیسم، در 24 فوریه 1955م پیمان بغداد میان دو کشور ترکیه و عراق در بغداد امضا شد و بعدها کشورهای دیگری از جمله ایران و پاکستان و انگلستان به آن پیوستند و آمریکا نیز به عنوان عضو ناظر در آن شرکت جست. این قرارداد که پیش زمینه و اساس پیمان سنتو بود، پیمانی منطقه ای به شمار می رفت که همانند ناتو در غرب، در برابر گرایش ملت ها به افکار کمونیستی مقاومت می نمود. پیمان بغداد که پس از کودتای عبدالکریم قاسم در عراق در سال 1958م و خروج عراق از این پیمان، به سازمان پیمان مرکزی تغییر نام داد در واقع حلقه ای از زنجیر اتحادیه های نظامی غرب از پیمان آتلانتیک شمالی تا پیمان آسیای جنوب شرقی (سیتو) و پیمان امنیت اقیانوس آرام (آنزوس) بود و آمریکا با این که تا پایان، عضویت کامل آن را نپذیرفت، با پیمان های نظامی دوجانبه با هر سه کشور ایران، ترکیه و پاکستان عملاً نقش رهبری و کارگردانی این سازمان را به عهده داشت. سازمان پیمان مرکزی از سال 1979م که با خروج جمهوری اسلامی ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی، از آن مواجه شد، عملاً اعتبار خود را از دست داد و منحل گردید.